

«Jo era dels que pensava que teníem un encaix dins de l'Estat espanyol»

ENTREVISTA. Comencem una sèrie al **Pou Digital** d'entrevistes amb els representants de les joventuts polítiques. **Sergi Morales** fa dues setmanes que va ser nomenat nou cap bagenc de la **JNC**, les joventuts de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), en substitució de Meritxell Moltó. Fins ara, Morales (Manresa, 1990) era el cap local de la JNC manresana, que ara dirigeix **Sergi Perramon**. Amb el cap bagenc, parlem del seu nomenament, de l'estat de la JNC al Bages, de l'extraordinari context nacional i de política manresana.

Sergi Morales, davant de la seu de CDC i la JNC a Manresa. Foto: Ramon Aran

Acabat de llicenciar-se en Dret el curs passat a la UPF, Morales, de 22 anys, cursa ara un màster general en Ciències Jurídiques que l'ha de menar a fer un doctorat. "Prefereixo tenir una vista global del Dret abans d'especialitzar-me", assegura el manresà.

Sergi, et van escollir nou cap comarcal de la JNC. Quines fites et proposes per al mandat de dos anys?

Diverses coses. No sé pas si les aconseguirem fer pas totes, jo sol segur que no. De col·lectius de la JNC al Bages, n'hi ha dos: el de Manresa i el de Navarcles.

Aquest darrer no fa gaire que es va constituir.

Exacte. Deu fer quatre o cinc mesos màxim. Un dels objectius és obrir més col·lectius. Ampliar la militància del Bages. No pot ser que, amb tots els pobles que tenim, hi hagi Manresa i Navarcles i la resta sigui el desert.

Quants militants teniu al Bages?

Uns 23, una cosa així. Ara bé, una cosa són els militants de butlleta i una altra són els, diguem-ne, actius. Els que pots comptar-hi dia a dia, els actius, jo calculo que són uns 12 o 13.

Així, no sou gaires...

No, en absolut. Hi ha capacitat per ampliar la militància. No només en el sentit de com més gent millor, sinó també d'una certa qualitat, que puguin aportar-hi un valor afegit.

Com preteneu aconseguir que es constitueixin més assemblees locals de la JNC?

Treballant més. I què vol dir? Tenir més presència, per exemple, en els mitjans de comunicació. Sobretot, hem de mirar d'incrementar la presència en actes públics. Si es fa una fira als pobles, mirar-hi de ser. I també estar dins l'estructura de Convergència perquè hi ha molta gent gran de pobles diferents que pot dir: "ei, jo tinc un conegut, el meu fill...". I tot això és gent jove i si sent atreta per aquesta idea, doncs benvinguts seran.

Tot plegat es basa molt en el que en podríem dir el "circuit establert". Per augmentar la militància, no fóra adient trepitjar més carrer?

Com tot en aquesta vida, un ha de ser conscient de les possibilitats que té. Les 12 o 13 persones actives de la JNC Bages, a part d'estar a la JNC, fan moltes més coses. Aquesta opció requereix un grau d'implicació molt elevat. No sé si tothom hi estaria disposat. Sense anar més lluny, jo, que sóc el cap comarcal, no tinc temps per poder-ho fer. Les estructures clàssiques donen una feina mitjana i també són un canal d'actuació. Que el resultat no és tan bo? Hi estic d'acord. Però és el màxim que podem fer.

Els de la JNC hi esteu poc implicats?

Hi ha de tot. Va a personalitats. Seria un error dir que els de la JNC estan poc implicats perquè hi ha militants que ho estan molt. Per exemple, en Sergi Perramon o la Meritxell [Moltó]. I en canvi, hi ha molta altra gent, que no en diré els noms perquè no em sembla gaire correcte, que no ho estan absolutament gens.

Ara mateix [aquesta entrevista va ser enregistrada divendres] hi ha un debat al Casino sobre com fer la independència muntat pel jovent d'Arran. Aquest col·lectiu és molt actiu, sobretot en contrast amb vosaltres. No us fa por perdre el pols del jovent?

Sincerament no. Per dos motius. Podem discutir sobre l'activitat, això és ben cert. Però u: el que venem són idees diferents d'entendre les coses. No crec que hi hagi competència. I dos: sóc del parer que una persona pensa per si mateixa. Si se sent més còmoda amb un grup anarquista, que hi vagi. Em sembla fantàstic i legítim. Si diu que l'anarquisme no és el seu camí, a la JNC té les portes obertes. Però, per activisme, no [tenim por].

Les joventuts teniu una capacitat relativa per prendre distància de la línia dels partits.

Tothom hauria de tenir aquesta capacitat.

La majoria de membres de les direccions dels partits han passat abans per les joventuts. I normalment no se solen premiar els mèrits personals sinó la nul·la voluntat de contradir el partit. Fins a quin punt podeu ser crítics?

S'ha de ser crític amb allò que se n'ha de ser i no amb allò que creus que està bé. Quan un es fica en un partit és perquè creu que el representa majoritàriament. Però el partit no representa el 100% de la teva persona. Les joventuts podem ser més crítiques? Sí. Pel fet de ser joves i de no tenir gaires responsabilitats al darrere, això t'ho permet. Això no treu que qualsevol persona hagi de poder ser crítica amb allò que fa. Jo puc ser crític, clar que sí, però un regidor de l'Ajuntament de Manresa o un conseller poden ser igual de crítics que jo. De manera diferent i amb més cautela, però ho poden ser.

Sergi, fes-nos cinc cèntims de per què vas entrar en la política i on pretens arribar.

Vaig entrar-hi perquè crec que m'agrada, i molt, i vull pensar que contribueixo d'alguna manera a fer millor el meu país. On vull arribar? No ho sé. Vull continuar treballant per al partit. Però també tinc clara una altra cosa: tinc 22 anys i la meva prioritat ara no és la política. És formar-me. Poder treballar en el camp del dret i guanyar un sou com totes les persones.

Prioritzes la carrera en dret per sobre la carrera política?

Sens dubte. En política no s'ha d'ocupar la cadira i morir-t'hi. S'hi ha d'estar un temps en concret. Una vegada s'ha acabat aquest temps, te'n tornes a fer la teva feina. Si no, el que passa és que no ets un servidor de la política sinó un supervivent de la política. Això és, sincerament, trist.

Morales va voler entrar a CDC i li van suggerir que milités a la JNC. Foto: **Ramon Aran**

Convergència, al Bages, ha estat pionera dins el partit constituint una plataforma independentista: els Convergents del Bages per la Independència. Com ho veus?

Bé, no? És una de moltes altres plataformes que donen resposta a una inquietud dels militants o gent propera a Convergència. És molt bo. Si el partit a l'inici no defensava tant aquesta postura de l'Estat propi o el que sigui, no vol dir que hi pogués haver gent amb dret a discrepar.

La JNC és explícitament independentista, a diferència del partit matriu, CDC. ¿Com es lliga que una organització tan independentista hagi escollit un cap comarcal [Morales] que sigui tan prudent en aquesta qüestió?

Hahaha. Bona pregunta. És evident. Dins la JNC hi ha sensibilitats diferents entorn la independència. Jo, per exemple, em vaig apuntar a la JNC no tant perquè fos independentista sinó perquè tenia ganes de militar en un partit polític. Per la meua forma de ser, creia que aquest partit era CDC. Vaig entrar per la porta i em van dir: "ei, saps que hi ha un grup de gent jove que són la JNC, les joventuts de Convergència?". No sóc d'aquelles persones arrauxades que vagin pel carrer amb la bandereta i tot això. Ara bé, a dia d'avui, defenso la necessitat d'un Estat propi. Temps enrere jo era dels que pensava que teníem un encaix dins de l'Estat espanyol.

No cal anar gaire enrere. Mig any enrere...

Exactament. No és necessari tirar molt enrere. Quan t'adones que hi ha deslleialtats, que et tanquen la porta i, a més a més, sembla que les diferències culturals tampoc no es respecten gaire, et plantejes quin sentit té. Si a mi no em vol ningú... si sóc en una colla d'amics i em diuen: "Sergi, no t'hi volem", potser que me'n vagi a una altra colla.

S'assembla a l'opció que ha pres l'expresident Pujol.

Sí. Una opció d'acció-reacció.

La JNC, vista des de fora, es veu més independentista del que realment és?

Hi ha de tot, hi ha de tot.

És menys independentista del que sembla sí o no?

La JNC és purament independentista, sens dubte.

Dins la JNC, les sensibilitats independentistes són tan aclaparadores com sembla?

Sí, sí, sí [amb to emfàtic]. Si tu vols, el que hi ha són matisos sobre què cal entendre per independència, les argumentacions... Hi ha molta gent que a vegades li dius "vejam, això de la independència, què?" i les argumentacions que et donen són, sincerament, molt pobres.

Fa uns mesos em vas dir que, tranquils, que això de la independència ho veies bastant verd i que no la esperaves fins d'aquí a 10 anys. Ha variat el teu plantejament amb tot el que ha passat?

Bastant. La independència ha passat de ser un tema relativament marginal de la política catalana a ser-ne un tema central. Ara bé, el que no m'atreviria a dir és amb quant de temps es tindrà la independència o fins i tot si es tindrà. Hi ha el dret internacional, s'han de construir majories, no tothom hi està d'acord... És una cosa complexa i un se l'ha de prendre seriosament.

Hi ha eleccions anticipades. Es parla de fer una consulta a la propera legislatura sobre la independència. ¿Hauria de ser immediata a la constitució del nou govern o caldria madurar-

la?

Pel que fa al moment, és complicat de dir. No ho sé.

El conseller d'Economia, Andreu Mas-Colell, que les deu passar força magres per quadra els números, va dir que, si fos d'ell, la consulta seria com més aviat millor.

Ha de respondre a com està el país. Si et trobes que hi ha majories àmplies que la recolzen, aleshores s'ha de fer.

El país està madur?

Està força madur. Ara bé, no et sabria dir si hi ha una majoria prou àmplia per fer-la. Per mi, les consultes han de donar més d'un 51% de les persones [que la votin a favor]. El que no tindria cap sentit és fer una consulta per perdre-la.

Si hi ha una victòria folgada de CiU, ja fos amb una minoria molt àmplia o amb majoria absoluta, aquella nit Artur Mas hauria de dir que el primer que farien és convocar la consulta?

No. Pot quedar molt bé i atreure determinats sectors. Ho puc entendre, però crec que és un tema seriós que s'ha de pensar amb una certa tranquil·litat. Aleshores, a la nit electoral, per marcar el paquet tan com puguem, dir que farem la consulta d'aquí a un mes em sembla poc seriós.

T'has llicenciat amb Dret. Les lleis, en principi, són límits infranquejables.

Si no es canvien.

El president Mas va dir en el Debat de Política General que es faria la consulta peti qui peti, tant si la Generalitat hi està autoritzada per l'Estat com si no. Posteriorment ho ha matisat. Creus que aquesta consulta s'hauria de fer encara que signifiqués trencar amb la legalitat?

Sí. És evident que vivim sota l'imperi de la llei i en un Estat de Dret. És bo que sigui així. Però el conflicte entre lleis i democràcia és molt interessant, on penso que han de perdre les lleis. Les lleis estan per regir-nos, però no ens hem d'oblidar mai qui fa les lleis. El Parlament, que actua en virtut de la voluntat del poble. Aleshores, si el poble vol ser consultat, no veig per què una llei ho ha de limitar. En tot cas, s'hauria de canviar la llei. No pot ser que en democràcia una llei t'encotilli i menys quan un 75% de la població vol ser preguntada. Hi insisteixo, la democràcia és el valor últim del nostre sistema. És l'únic que no es pot posar en qüestió.

La darrera enquesta de *La Vanguardia* assenyalava que CiU tenia la majoria absoluta a tocar. Fóra bo per al país?

Aquesta pregunta és difícil. Mai no sóc partidari de les majories absolutes, mai, ni les del meu partit. I et diré per què: una majoria absoluta t'obliga a pactar amb ningú i el pacte és fonamental. Això, en un escenari normal. L'escenari que tenim actualment és un govern a Madrid que té majoria absoluta i llarga i tens un govern de la Generalitat que és débil, sempre ha de pactar. La majoria absoluta propiciaria que aquesta necessitat de pacte per tirar endavant lleis importants -sense anar més lluny, una llei de pressupostos- no s'hauria de fer. En una circumstància excepcional com és aquesta és bo tenir un govern fort.

El govern avança les eleccions per no haver de pactar els pressupostos?

No té gaire sentit que continuï la situació actual. El pacte fiscal, que era la gran aposta, ha fracassat estrepitosament i, a més a més, és molt probable que no s'haguessin pogut tirar

endavant lleis importants com la dels pressupostos. Aquí hi ha un doble joc. El primer, per legitimitat i per democràcia, unes eleccions que tenen tot el caràcter de plebiscitàries per donar resposta a aquesta inquietud ciutadana. I el segon, per un caràcter purament pragmàtic. S'ha d'anar amb la veritat per endavant. Estratègicament, si veus que no pots tirar endavant els pressupostos o et demanen moltes concessions, és una bona opció consultar els ciutadans a veure què opinen.

Li ha anat molt bé, a Convergència, que el context nacional s'inflamés per aconseguir una xifra de diputats còmoda que li permeti seguir retallant tranquil·lament.

És evident que per estratègia de partit les circumstàncies actuals afavoreixen Convergència. Però tampoc no deixa de ser menys certa una altra cosa. Partim de la base que la gent no és estúpida. De la mateixa manera que jo puc pensar què faré avui a la tarda i què soparé, la gent pot dir "escolta, hi ha el context nacional i el de retallades". La gent ha de ser prou madura per saber si vol votar aquesta formació i ha de tenir una visió global del que hi ha. Ningú ha dit que en la propera legislatura no hi hagi retallades. De fet, Mas ha dit el contrari. Doncs si continuen, s'haurà de continuar passant per l'aro perquè s'hi ha de passar, i no per gust perquè és totalment impopular, sinó perquè són les regles del joc. Si no, t'intervenem.

A Manresa va haver-hi problemes entre CDC i UDC per la Marxa de Torxes. Unió trobava que el manifest de la marxa era radical. A escala de país, hi ha perill que Unió se separi de Convergència a curt o mitjà termini per la qüestió nacional?

No. Sí que poden haver-hi discrepàncies, però, de risc de fractura, no n'hi ha. És bo que hi hagi debat intern. No deixes de tenir la nòvia que tens perquè no acabis de pensar igual.

Parlant pròpiament de Manresa, al concert final de la Festa Major, hi va haver una càrrega insòlita de les forces policials als congregats a la plaça Major. Què en penses?

Aquí no en tinc una opinió formada. No hi era, però m'ho van explicar. Sé que va haver-hi una càrrega desproporcionada. Si realment és com m'ho van explicar, és evident que va ser desproporcionat. A més, [la càrrega] va crear un perjudici major del benefici que va significar treure la gent d'allà. Ara bé, aquí cal saber qui n'era realment competent i ha d'assumir-ne les responsabilitats.

Hi ha una regidoria que és de Seguretat Ciutadana, a càrrec d'Olga Sánchez.

Però Olga Sánchez té competències sobre la Policia Local de Manresa i la càrrega no la va efectuar la Policia, sinó els Mossos. Evidentment, se li ha de tocar el crostó a la persona que sigui al capdamunt. Però s'ha d'anar en compte. A l'alcalde de Manresa no se l'ha de fer responsable de tot el que passi a Manresa, sinó del que sigui a les seves mans.

Hi ha hagut rebombori polític per culpa de l'ordenança de civisme. Calia regular més l'espai públic?

Sí, sens dubte. L'ordenança de civisme no regula l'espai públic, sinó el comportament dels ciutadans a l'espai públic.

Hi havia un problema, doncs, amb el comportament del manresà comú?

Hi ha coses que són de sentit comú. Per exemple, el tema de la roba, de com estendre-la. Hi ha una consciència general. Al gruix de la ciutat li molesta que s'estengui al balcó, que la pugui veure tothom. L'ordenança el que diu és que, en comptes d'estendre-la al balcó, l'estén al celobert, com fa tothom. Respecte d'altres temes, no sé ben bé qui s'ha sentit al·ludit amb què.

Quan es prohibeix que els nens juguin amb pilota a l'espai públic.

Hem de ser curiosos. No t'ho puc contestar perquè no m'he llegit l'ordenança de civisme. En tinc una idea general, però el tema dels jocs de pilota no l'he llegit. Quan un fa una norma, un reglament municipal, s'acostuma a afinar una miqueta més.

Hem de parlat de la capacitat crítica de les joventuts. M'agradaria que fessis l'esforç de destacar alguna cosa que l'Ajuntament de Manresa no hagi fet bé aquests dos anys.

Anava a dir la proximitat, però és bastant pròxim...

Algunes formacions, com ERC o el PSC, li critiquen la manca de transparència.

No ho veig. No t'ho puc criticar perquè no sóc a dintre. També estic desconnectat perquè visc a Barcelona. Aquí em costa ser crític. No t'ho sabria dir...

La CUP ha criticat molt l'ordenança de civisme. Alguns apunten els pressupostos, que són molt austers.

Aquí hi ha uns números que et marquen. No és per anar-ho rebatent...

Algun grup no sap per què s'ha produït el relleu de l'excap de la Policia Local.

Això ho desconec. Si no s'ha fet amb prou transparència, podria ser criticable, o si no s'ha seguit un procés de meritocràcia.

Els partits que formaven l'anterior tripartit van dir que la consulta sobre el parc Vila Closes no tocava perquè l'exalcalde Camprubí ja havia arribat a un acord amb els veïns i la consulta suposava un dispendi innecessari.

Si al parc Vila Closes s'hi ha fet una *mamarratxada*, com a mínim calia consultar als veïns si els sembla bé o no. El problema el tenim perquè no es va consultar prou bé el que es pensava fer en aquest parc.

Al PP no li va semblar gens bé que es desplegués l'estelada gegant al parc de l'Agulla durant el castell de focs.

Veus, aquí potser podríem entrar en un punt més crític. L'estelada a la Festa Major va ser un encert perquè recollia el moment. Hissar l'estelada d'aquella manera a molts ens va fer aixecar de peus, però també és veritat que a molta altra gent li va molestar perquè no s'hi sent gens identificada. Tenint en compte que el castell de focs és un acte públic que organitza l'Ajuntament, podria haver-hi molts matisos i lectures diferents. És arriscat, sí.